

Från imâm an-Nawawîs *Kitâb al-Adhkâr*, i översättning från arabiskan av redaktionen.

Prisad vare Gud, världarnas Skapare och Försörjare! Må Hans frid och välsignelser vara över Hans sändebud, profeten Muhammed – må Guds frid och välsignelser vara över honom, och över hans familj och följeslagare och hans sanna efterföljare.

Översättarens inledning.

Om översättningen: Översättningen är från arabiska till svenska men där mina arabiska kunskaper kommit till korta – och det är ganska ofta – har jag haft ovärderlig hjälp av mina arabisktalande bröder, men också av engelska översättningar av de profettrationer (*ahadîth*) som återges. Fotnoterna i texten är helt och hållet mina egna. Det skall här också påpekas att de fel som kan förekomma är helt och hållet mina och att allt det som är rätt och gott i denna översättning kommer från Gud endast.

Åminnelser (*adhkâr*) efter bönen

Gudsåminnelse (*dhikr*) efter bönen är något som de lärde är överens om att det är att rekommendera. Om detta finns det ett stort antal autentiska (*sahîh*) profettrationer (*ahadîth*) av många olika slag. Vi återger några av de viktigare bland dem.

1. Det berättades för oss i Tirmidhîs samling, med Abî 'Umâmah som källa – må Gud vara nöjd med honom – att profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom – blev tillfrågad: "*Vilken åkallan (du'â) blir hörd?*". [Han] svarade: "*[Den som görs] vid mitten av den senare delen av natten och efter de föreskrivna bönerna.*"

Tirmidhî sade: "*Denna profettration (*hadîth*) är Hasan*"

2. Det berättades för oss i de två *Sahîh* – Bukhârîs och Muslims [samlingar] att Ibn 'Abbâs – må Gud vara nöjd med dem båda – berättade: "*Jag kunde förstå att Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – avslutat sin bön genom [att vi hörde] takbîr^[1].*" Och i Muslims återgivning står det "*Vi kunde*"

3. Och i berättelserna från de två *Sahîh* från Ibn Abbâs – må Gud vara nöjd med dem båda – finner vi: "*Åminnelse (*dhikr*) med hög röst efter de obligatoriska bönerna var [ett vanligt bruk] under Guds budbärares livstid – må Guds frid och välsignelser vara över honom.*"

Och Ibn Abbâs – må Gud vara nöjd med dem båda – berättade: "Och då jag hörde det visste jag att de avslutat bönen."^[2]

* * *

4. Det berättades för oss i *Sahîh Muslim* att Thawbân – må Gud vara nöjd med honom – berättade att: "Då Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – avslutade sin bön brukade han be om förlåtelse tre gånger (*istighfâr*) varpå han sade:

O Allah, Du är frid och all frid kommer från Dig...

[Allâhumma anta as-salâm, wa minka as-salâm; tabârakta yâ dhâ al-djalâl wa al-ikrâm]

'O Allâh! Du är frid och från Dig kommer [all] frid Välsignad vare Du, o Innehavare av all storhet och all ära.'

Awzâ'i, som är en av berättarna av denna profetträdion (hadîth) blev tillfrågad: "Vad är *istighfâr*?" Han svarade: "Att du säger, 'Jag söker Allâhs förlåtelse, Jag söker Allâhs förlåtelse'.

Jag söker Allahs förlåtelse

[Astighfirullâh, Astighfirullâh]

5. Det berättades för oss i de båda *Sahîh* – Bukhârî och Muslims [samlingar] – med Mughîrah bin Shu'ba som källa, att Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – då han avslutat bönen med att ge salâm brukade säga:

Det finns ingen gudom förutom Allah, Han är en och ingenting finns vid Hans sida...

[Lâ ilâha illa allâhu, wahdahu lâ sharîka lahu, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamdu, wa huwa calâ kulli shay'in qadîr; Allâhumma lâ mânica limâ aghtayta, wa lâ muctiya limâ manacta, wa lâ yanfacu dhâ al-djaddi minka al-djaddu]

Det finns ingen gudom [ilah] förutom Gud [Allâh], Han är En och ingenting finns vid sidan om Honom. Till Honom hör kungadömet och till Honom hör [all] lovprisning; och Han har makt över allting.

O Allâh! Ingen kan hålla tillbaka det som Du ger och ingen kan ge det som Du håller tillbaka. Rikedom kan inte vara till nytta mot Din vilja **[3]**.

-
6. Det berättas i Sahîh Muslim, av Abd Allâh bin az-Zubayr – må Gud vara nöjd med dem båda – att han brukade säga i slutet av varje bön (salâh) efter [att ha avslutat den med] salâm:

Det finns ingen gudom förutom Allah, Han är En och ingenting finns vid sidan om Honom... [Lâ ilâha illa Allâhu, wahdahu lâ sharîka lahu, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamdu, wa huwa calâ kulli shay'in qadîr; Lâ hawla wa lâ quwwata illa bi-llâh; Lâ illâha illa Allâhu wa lâ nacbudu illa ijjâhu; Lahu n-nicmatu wa lahu l-fadlu wa lahu thanâ'u al-hasanu, lâ illâha illa Allâhu mukhlisîna lahu ud-dîn wa law kariha al-kâfirûn.]

Det finns ingen gudom [ilah] förutom Gud [Allâh], Han är En och ingenting finns vid sidan om Honom. Till Honom hör kungadömet och till Honom hör [all] lovprisning; och Han har makt över allting.

Det finns ingen kraft och ingen styrka förutom hos Gud.

Det finns ingen gudom [ilah] förutom Gud [Allâh] och vi dyrkar ingen förutom Honom.

Till Honom hör [all] välsignelse och [all] nåd.

Till Honom hör de bästa av lovprisningar.

Det finns ingen gudom [lah] förutom Gud [Allâh] och för Honom är vi uppriktiga i vår religion även om de icketroende (al-kâfirûn) avskyr det.

Ibn Zubayr sade att Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – brukade säga detta vid slutet av varje bön (salâh)

7. Det berättas i Sahîh al-Bukhârî och i Sahîh Muslim med Abû Hurayrah som källa att de fattiga bland muhâdjirîn[4] kom till Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – och sade:

”De rika kommer att nå de högsta nivåerna och den varaktigaste lyckan. De förättar bön (as-salâh) så som vi förättar bön och de fastar så som vi fastar. [Men] de har ett överflöd av pengar med vilka de gör den stora och den lilla vallfärden, strävar för Guds sak (djihâd) och idkar välgörenhet.”

Han svarade: ”Skall jag lära er någonting med vilket ni kommer i fatt de som överträffat er? Och ingen kommer att göra någonting bättre än er än den som gör samma sak som ni gör.”

De svarade: "Ja, O Guds budbärare!"

Han sade: "Upphöj Gud (tasbih), prisad Honom (tahmîd) och utropa Hans storhet (takbîr) trettiofyra gånger [vardera] efter varje bön."

Abû Sâlih en av denna profettradtions återberättare, berättade att Abû Hurayrah blev tillfrågad om hur han utförde Gudsåminnelsen, [han svarade]: "Säg: 'Upphöjd vare Gud', 'Prisad vare Gud', och 'Gud är Den störste' tills dem alla gjorts trettiofyra gånger."

Upphöjd vare Gud, Prisad vare Gud, ja Gud är den Störste
[Subhân Allâh, al-Hamdulillâh, Allâhu akbar]

al-Dathûr ["rikdedom" i traditionen ovan] med fatha över bokstaven dâl och ovokaliserad thâ' med tre diakritiska punkter (al-muthallatha) är plural av dathara och det [dvs ordet] betyder "mycket pengar".

8. Det berättas i Sahîh Muslim med Ka'b bin 'Udjrah (må Gud vara nöjd med honom) som källa att Guds budbärare - må Guds frid och välsignelser vara över honom - sade: "Det finns vissa ord[5] och de som säger eller utför dem efter varje obligatorisk bön kommer inte att bli besvikna[6] : 'Upphöjd vare Gud' trettiofyra gånger, 'Prisad vare Gud', trettiofyra gånger och 'Gud är störst' trettiofyra gånger'[7]."
9. Det berättas i Sahîh Muslim med Abû Hurayrah som källa att Guds budbärare - må Guds frid och välsignelser vara över honom - sade:

Den som vid slutet av varje bön upphöjer Gud trettiofyra gånger, prisar Gud trettiofyra gånger och som utropar Guds storhet trettiofyra gånger; och som på bästa sätt säger etthundra gånger: "Det finns ingen gudom [ilah] förutom Gud [Allâh], Han är En och ingenting finns vid sidan om Honom. Till Honom hör kungadömet och till Honom hör [all] lovprisning; och Han har makt över allting [8] " kommer att förlåtas sina synder även om de skulle vara som havets skum.

-
10. Det berättas för oss i Sahîh al-Bukhârî, i början av kapitlet Kitâb al-djihâd, med Sa'd bin Abû Waqâs - må Gud vara nöjd med honom - som källa, att profeten - må Guds frid och välsignelser vara över honom - brukade göra ta'awudh [10] med följande ord:

O Allah, Jag söker min tillflykt hos Dig...

[Allahumma innî acûdhu bika min al-djubni, wa acûdhu bika anna uradda ilâ ardhali al-oumur,

wa acûdhu bika min fitnati id-dunyâ, wa acûdhu bika min cadhâbi il-qubr.]

Oh Allâh! Jag söker min tillflykt hos Dig från feighet och jag söker min tillflykt hos Dig från att kastas ned i ålderns förfall **[11]**, jag söker min tillflykt hos Dig från denna världens prövningar och jag söker min tillflykt hos Dig från gravens straff.

11. Det berättas i Sunan Abû Dâwud, i Tirmidhî och i an-Nasâ'î med Abd Allâh bin 'Amrû - må Gud vara nöjd med dem båda - att Guds budbärare - må Guds frid och välsignelser vara över honom - sade:

Det finns två kvaliteer eller karaktärsdrag och ingen tjänare som underkastar sig Gud skyddar dessa två [karaktärsdrag] utan att de får stiga in i paradiset. De är lätta men de som gör dem är få till antalet [och de är att] i slutet av bönen upphöja Gud, den upphöjde, att lovprisa Honom och utropa Hans storhet tio gånger [vardera]. De är 250 [handlingar] på tungan men är 2500 på vågen.

Och utropa Guds storhet trettiofyra gånger, lovprisa Honom trettiotre gånger och upphöj Honom trettiotre gånger[12] då ni går till sängs. De är hundra [handlingar] på tungan men är 1000 på vågen..

[Abd Allâh] sade: "Jag har sett Guds budbärare - må Guds frid och välsignelser vara över honom - räkna dem på sin hand."

De frågade: "Oh Guds budbärare, hur är de två lätta och varför är det ingen som gör dem?" Han svarade:

Shaytân kommer till en i ens säng och får en till att somna innan man hunnit säga dem. Och han kommer till en under ens bön och påminner om ens angelägna behov och begär innan man hunnit säga dem.

Denna profettradiations (hadîth) berättarkedja (isnâd) är autentisk (sahîh) förutom att i den återfinns Atâ'i bin as-Sâ'ab om vilken det råder olika åsikter (ikhtilâf) på grund av att han blandar ihop saker. Ayyûb al-Sakhtiyânî menar dock att denna profettradiation (hadîth) är autentisk (sahîh).

12. Uqbah bin Amr - må Gud vara nöjd med honom - sade: "Guds budbärare - må Guds frid och välsignelser vara över honom - sade till mig att recitera al-Mucawwadhatayn i

slutet av varje bön (salâh)" – och i Abî Dâwuds återgivning är ordet "al-Mu'awwadhât" – "Så utmärk er i att recitera, 'Säg: Detta är Gud, den Ende', 'Säg. Jag söker skydd hos gryningens Herre' och 'Säg. Jag söker skydd hos människornas Herre'"[13]

13. Det berättas med en autentisk (sahîh) berättarkedja (isnâd) i Sunan Abî Dâwud och an-Nisâ'î med Muâdh som källa att Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – tog hans händer och sade: "Vid Gud, jag älskar dig verkligen o Muâdh!", och han fortsatte: "Jag ger dig rådet, o Muâdh, att i slutet av varje bön säga:

O Allah, hjälp mig att åminnas Dig, att tacka Dig och att på bästa sätt dyrka Dig
[Allâhumma, acinnî calâ dhikrika, wa shukrika, wa husni cibâdatika]

O Allâh, hjälp mig att åminnas Dig, att tacka Dig och att på bästa sätt dyrka Dig.

14. Och det berättas i Kitâb Ibn as-Sanî, att Anâs berättade att Guds budbärare – må Guds frid och välsignelser vara över honom – brukade avsluta sin bön (salâh) med att stryka sitt ansikte med sin högra hand, varpå han sade:

O Allah, Avlägsna från mig all plåga och all bedrövelse
[Ashhadu an lâ illâha illa Allâhu ar-Rahmânu ar-Rahîm, Allâhumma adhib canî il-hamma wa al-hazana]

Jag vittnar om att det inte finns någon gudom [lah] förutom Gud [Allâh], den Barmhärtige, Förbarmaren. O Allâh, avlägsna från mig [all] plåga och [all] bedrövelse.

Fotnoter:

[1] Takbîr d v s uttalandet av frasen "Allâhu akbar", Gud är stor.

[2] Dessa två uttalande från Ibn 'Abbâs Ibn – må Gud vara nöjd med dem båda (dvs Far och son 'Abbâs) – är översatta så som Abdul Hamid Siddiqi gjort i sin engelska översättning av profettrationen i Sahih Muslim, Kitâb Bhavan 1985. vol 1, s. 290.

[3] Den sista frasen, "wa lâ yanfacu dhâ al-djaddu minka al-djaddu" verkar vara svår att översätta tillfredställande. Om detta vittnar de olika engelska översättningar av

profettrationen som jag har haft tillgång till: "and a person with high rank cannot benefit himself or another from his high rank against your will." [M. A. K. Saqib, A Guide to Prayer in Islam, Ta-Ha, London 1995, s.54]; "And the riches cannot avail a wealthy person with thee." [Abdul Hamid Siddiqi, Sahih Muslim, Kitab Bhavan, New Dheli 1985, vol 1, s. 292]; "Hard efforts (or good luck or riches) for anything cannot benefit one against your will." [Dr. M. M. Khan, Sahih al-Bukhari, Maktaba Dar-us-Salam, Riyadh 1994, s.]. Ytterligare en översättning kan vara " and den rikes rikedomar gagnar honom inte hos Dig" [ur vad som verkar vara en delöversättning (men källan anges dock inte) av denna hadîth från websidan www.Sidratul-Muntaha.com]

I Sahîh al-Bukhârî finns ett tillägg till den citerade profettrationen (hadîth): "al-Hasan sade: 'al-djadd betyder ghina'" Ordet betyder alltså rikedom, eller frihet från behov. [Se Sahîh al-Bukhârî, kapitlet bâb adh-dhikr bacd as-salâh, nr 844, och Wehr, Hans, A Dictionary of Modern Written Arabic, Libraire du Liban, Beirut, 1980, s. 686]

[4] Dvs de som utvandrade från Mecka till Medina tillsammans med profeten – må Guds frid och välsignelser vara över honom.

[5] Frasen "Det finns vissa ord" är en fri översättning av termen mucaqqibât. Termen syftar till det som sägs och upprepas efter bönen (salâh) och dessa saker säger man är mucaqqibât. [Abdul Hamid Siddiqi, Sahih Muslim, Kitab Bhavan, New Dheli 1985, vol 1, s. 294]

[6] Ordet som översatts är khaybah, och kan betyda förutom att bli besviken, att misslyckas, att vara utan framgång, att vara besviken (i bemärkelsen att förlora hoppet) eller nederlag. [Wehr, Hans, A Dictionary of Modern Written Arabic, Libraire du Liban, Beirut, 1980, s. 266]

[7] Dvs "Subhân Allâh, al-Hamdulillâh, Allâhu akbar" som i profettrationen (hadîth) nr 7 ovan.

[8] För den arabiska texten och translitterationen för denna ducâ, se tradition nummer 5 ovan, de två första raderna av den arabiska texten och de två första raderna i translitterationen till och med "shay'in qadîr."

[9] Detta syftar enligt imam Nawawî, i hans förklaringar av Sahîh Muslim, på mindre synder. [Se, . [Abdul Hamid Siddiqi, Sahih Muslim, Kitab Bhavan, New Dheli 1985, vol 1, s. 295]

[10] Dvs att man söker sitt skydd hos Gud, ordet syftar vanligtvis på frasen A'ûdhu bi-llâhi min ash-shaytâni radjîm.

[11] Den snarlika frasen juradda ilâ ardhali al-'umur, används i Koranen på två ställen, i 16:70, "Och det de bland er som [vid hög] ålder blir så skröpliga att de glömmer allt vad de en gång vetat.", och 22:5, "Och några av er blir med tilltagande ålder så skröpliga att ni glömmer allt vad ni en gång vetat." (Tolkning enligt Bernström, Muhammed Knut, Koranens Budskap, Proprius Sthlm 1998)

[12] Dvs "Subhân Allâh, al-Hamdulillâh, Allâhu akbar" som i profettrationen (hadîth) nr 7 ovan.

[13] Detta ord (i de båda former de anges) syftar på de tre sista kapitlen i Koranen, dvs sûrah al-Ikhlâs (Den rena tron, nr 112), al-Falaq (Gryningens Herre, nr 113), och an-Nâs (Människornas Herre, nr 114). Dessa återges dock inte i texten och den intresserade kan istället vända sig till sitt personliga exemplar av Koranen för dessa.
